

**UCHWAŁA NR XXVI/421/2020
RADY GMINY TARNOWO PODGÓRNE**

z dnia 30 czerwca 2020 r.

**w sprawie niedochodzenia należności o charakterze cywilnoprawnym przypadających Gminie
Tarnowo Podgórne lub jej jednostkom organizacyjnym**

Na podstawie art. 59a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2019r., poz. 869 z późn. zm.), oraz art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 713), Rada Gminy Tarnowo Podgórne uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia się nie dochodzić należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu albo większa od tego świadczenia.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Tarnowo Podgórne.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodnicząca Rady
Gminy Tarnowo Podgórne

mgr Krystyna Semba

UZASADNIENIE

Wójt Gminy Tarnowo Podgórne przedkłada Radzie Gminy projekt uchwały w sprawie niedochodzenia należności z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, stanowiącej równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu albo większa od tego świadczenia.

Stosownie do treści art. 42 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, jednostki sektora finansów publicznych są obowiązane do ustalania przypadających im należności pieniężnych, w tym mających charakter cywilnoprawny, oraz terminowego podejmowania w stosunku do zobowiązanych czynności zmierzających do wykonania zobowiązania. Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w art. 10 ust. 1 pkt 1 stanowi, że wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 (odsetki w transakcjach handlowych) lub art. 8 ust. 1 (odsetki w transakcjach, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny), przysługuje od dłużnika, bez wezwania, rekompensata za koszty odzyskiwania należności, stanowiąca równowartość kwoty 40 euro – gdy wartość świadczenia pieniężnego nie przekracza 5000 złotych. Równowartość kwoty rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1, jest ustalana przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne (art. 10 ust. 1a).

Ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych

w art. 8 pkt 2 znowelizowany został przepis art. 59a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, dotyczący niedochodzenia drobnych należności cywilnoprawnych przypadających jednostce samorządu terytorialnego. Znowelizowany przepis wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Powyższą zmianą następuje rozszerzenie zakresu należności cywilnoprawnych, których można nie dochodzić, o rekompensatę w wysokości równowartości kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. W ww. przepisie ustalone zostały regulacje umożliwiające niedochodzenie należności z tytułu rekompensaty 40 euro, jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu albo większa od tego świadczenia, o ile organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego podejmie stosowną uchwałę.

W uchwale proponuje się przyjęcie niedochodzenia należności z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, stanowiącej równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu albo większa od tego świadczenia.

Wierzyciel nabywa prawo do rekompensaty, o której mowa wyżej od dłużnika w przypadku niedotrzymania przez niego terminu zapłaty określonym w umowie. Uprawnienie do uzyskania rekompensaty w wysokości równowartości kwoty 40 euro przysługuje od każdej niezapłaconej w terminie należności lub jej części niezależnie od jej wysokości.

Mając na uwadze gospodarność i racjonalizowanie wydatków nie jest zasadne dochodzenie małych kwot należności, w sytuacji gdy koszty postępowania windykacyjnego przekroczyłyby ściągane kwoty.

Mając powyższe na uwadze podjęcie uchwały jest zasadne.